

IDEI CÍMLAPUNK

Joós Julianna grafikus 1954-ben született a kanadai Montrealban. Iskoláit is ott végezte: francia kollégiumban (Collège Marie de France) érettségizett és diplomáját a Concordia Egyetem szépművészeti szakán szerezte. Utolsó évében a Loyola Collège-ben portfóliójával első díjat nyert. Hogy technikáját továbbfejlessze, egy montreáli grafikus műhelyében dolgozott, ahol ma már tanít is a saját szakmájában (gravure et cauforte). Művei hamarosan részt vettek a különböző grafikus csoportkiállításokon, és 1980 óta a *Galérie Graff* állandó tárlatain is bemutatja munkáit. Innen kerültek egyes alkotásai különböző gyűjteményekbe (Collection Shell Canada, Collection Bibliothèque Municipale du Québec, Collection Têléglobe Canada). 1982-ben a *Galérie Michel Grelet* (Montreál) állította ki műveit. Illusztrált verseskötetet (*Dead Loves and Tall Angels*) és a könyvcímlapot is tervezett (*La scolastique: certitude et recherche*, Edition Bellarmin, 1980).

Művészetének kifejezési eszköze a vonal és a szín. Témái e kettő harmóniájának megtestesülései. A fürge, de erőteljes és hangsü-

lyozott vonal spontán futja be a lapot s teremti meg saját terét, ahol a formák kontúrjai ösztönszerűen, erőltetés nélkül idomulnak a gondolathoz, amely végül alkalmazkodik a kompozíció iratlan törvényéhez, a harmóniához. Ha ez a szabad és néha szeszélyes mozgás egy téma körül fut össze s egy többékevésbé meghatározott képet alkot, azt a teremtes véletlene, az intuíció hozza létre. Bár a kép mindig egy gondolat sugallata, a gondolat aláveti magát a művészi követelményeknek, a természetességnek. A formák kétdimenziós térben foglalnak helyet; a harmadik dimenziót, a mélységet a szimbólum adja, amelynek révén a gondolat tovább viszi azt az eszmét, amit a vonalak indítottak el. Mivel a perspektíva hiányzik a rajzokból, a színek a szimbolikus tér kimélyítésére szolgálnak. A tárgyak tehát nem a megszokott térperspektívában jelennek meg, hanem egymáshoz viszonyítva, egymásra támaszkodva. A művész minden erőfeszítése arra irányul, hogy a vizuális kifejezés a legközvetlenebb, a legtermészetesebb, tehát a legegyszerűbb legyen. Így szabadul fel a gondolat az eszközök igája alól, s ragadja meg leghatásosabban a szemlélet.

KAROL WOJTYLA VERSEI (1983. augusztusi számunk)

Balássy László glosszája az Új Ember 1983. szeptember 11-i számában helyreigazít néhány elírást (félreértést) a Karol Wojtyla verseiről szóló recenzióval kapcsolatban. „Weaster” sajtóhiba: helyesen *Easter*. Az „Easter Vigil” és az „Il sapore del pane” valóban technikailag külön kötetek, viszont majdnem ugyanegy költői alapanyagnak némileg különböző válogatásai. Az angol anyag frisebb. Egyébként természetesen arról van szó, hogy a lengyel anyaghoz viszonyítva beszélhetünk első és utolsó kötetről, mert újabb verseket nem ír a szerző. Ez nem zárja ki filozófiai műveinek megjelentét és sikerét, például angol nyelvterületen drámáinak, verseinek újabb és újabb válogatását, vagy beszédeinek, enciklikáinak kiadását. Teljesen nyilvánvaló, hogy jó fordításnál is jobb az eredeti.

KABDEBŐ TAMÁS
Irország

SZÁMUNK ÍRÓI

HANDI PÉTER író, újságíró. Melbourne-ben él. Kötetei: *Emigráns panoptikum*, *Játékok a zátonyon* (regény).

SOMFAI BÉLA SJ a montreáli Loyola Jesuit College professzora.

Itt hívjuk fel olvasóink és az érdeklődők figyelmét arra, hogy lapunk régebbi számai a Vigilia Kiadóhivatalában megvásárolhatók.